

देशभेदे परम्परागताः तत्तत्स्मृतिभूता वेद्याः । व० ।
आचारहीने लि० ।

अनाज्ञात लि० न आज्ञातः । सम्यग्ज्ञानाविषयीभूते
“आज्ञातं यदानाज्ञातं यज्ञस्य क्रियते मिथ” इति यजु० ।

अनातप पु० आ+तप-अच् न०त० । आतपस्य रौद्रस्या-
भावे, कायायां च । अनातपविशेषितमिति” वैद्यकम्
कायाशुष्कमिति तदर्थः । व० । आतपशून्ये लि० ।

अनातुर लि० न आतुरः । आतुरभिन्ने स्वस्थे अरोगे च
“यद्देवाः शर्म्य शरणं यज्ञद्रं यदनातुरमिति” ऋ० ८, ४७, १०,
“भेजे धर्ममनातुर” इति रघुः ।

अनात्मक लि० नास्ति आत्मा स्थिरः यत्र कप् । क्षणिक
विज्ञानमते, स्थिरात्मशून्ये जगति च । नैरात्मप्रवादे हि
चेतयिता स्थिर आत्मा न स्वीक्रियते किन्तु क्षणिकविज्ञाने-
नैव सर्वव्यवहारसिद्धिरित्यतः पराभिमततामशून्यत्वम् जगतः ।
विस्तरः क्षणिकविज्ञानशब्दे दृश्यः ।

अनात्मज्ञ लि० आत्मानं यथास्वरूपं न जानाति ज्ञा-क
अस०स० । आत्मस्वरूपानभिज्ञे आत्मचेष्टितानभिज्ञे
स्वपरविवेचनाशून्ये च ।

अनात्मन् पु० न आत्मा अप्राशस्त्ये भेदाद्यै च न०त० ।
“अप्राप्तः प्राप्यते योऽयमत्यन्तं त्यज्यतेऽथवा । जानीया-
त्तमनात्मानं बुद्धानं वपुरादिकम्” इत्येवं प्रतिपादिते
आत्मभिन्ने अपक्षपातानि देहादौ “अनात्मनि देहादौ
आत्मेति या बुद्धिः साऽविद्येति वे०प्र० । “देवाश्च
असुराश्च उभयएवानात्मान” इति श्रुतिः “अनात्मन्यात्म-
बुद्धिर्यां साऽविद्या परिकीर्त्तितेति” पुरा० ।

अनात्मवत् लि० आत्मान्तःकरणं वश्यत्वेनास्त्रस्य सत्तम् मस्य
वः न०त० । अजितेन्द्रिये । “अनात्मवन्तःपशुवह्मुञ्जते ये
ऽप्रमाणा” इति सुश्रुतम् ।

अनात्म्य न० आत्मन इदं आत्मन्+यत् आत्मन् शरीरं
न०ब० । अशरीरे “एतच्छब्दश्चेऽनात्मोऽनिरुक्ते इति
तै०ब्रा० “अनात्मो अशरीरे” इति भा० ।

अनाथ लि० नास्ति नाथः प्रभुरस्य । प्रभुहीने “किं आता
सदादनाथमिति” ऋ० १०, १०, ११ । विष्णुपत्तमनाथ-
वदिति भार० ।

अनादर पु० आदरः गौरवहेतुका सम्मानना विरोधे न०
त० । परिभवे, तिरस्कारे, अवज्ञायाम् च तेषामादरविरो-
धित्वास्तथात्वम् । “शुणेषु रागो व्यसनेष्वनादरः” नीति० ।
व० । आदरशून्ये लि० ।

अनादि पु० आदिः कारणम् पूर्वकालो वा स नास्ति यस्य
परमेश्वरे । नास्ति आदिः प्राथमिकोयस्मात् ५ व० ।
हिरण्यगर्भे पु० तस्य च “हिरण्यगर्भः समवर्त्ततामे”
इति श्रुतौ सृष्टेः प्रयुत्पत्तुर्गोस्तथात्वम् । आदिशून्ये
लि० । “जगदादिरनादिस्तमिति” कुमा० । “अनादि-
निधनं ब्रह्म शब्दतत्त्वं प्रचक्षते” इति हरिः । “अना-
दिनिधना देवी वायुत्सृष्टा स्वयम्भुवेति” पुरा० ।
“अनादिभूर्भुव इति” विष्णु स० । “अनादित्वात्
निर्गुणत्वादिति” गोता ।

अनादिमत् आदिमत् कार्यं तद्विन्नः । कार्यभिन्ने ।

अनादिष्ट लि० न आदिष्टः विशेषरूपेण उपदिष्टः । विशेष-
रूपेणाकथिते “अस्य पापस्य, इदं प्रायश्चित्तं” मित्यादि-
रूपेण विशेषतोऽनिर्दिष्टे प्रायश्चित्ते “उपपातकशुक्लानाम-
नादिष्टेषु चैव हि । प्रकाशे च रक्ष्ये च” इति विश्वामित्रः ।
अनादृत न० आदृतम् आदरः भावे क्त अभावार्थे न०त० ।
आदराभावे अवज्ञायाम् । कर्मणि क्त न०त० । आदृत-
भिन्ने अवज्ञाते तिरस्कृते च लि० ।

अनादेय न० न आदेयः । श्रुत्यादिषु निषिद्धतया आदाना-
नर्हे वस्तुनि “अनादेयस्य चादानादादेयस्य च वर्जनादिति”
मनुः । अप्रतिप्राप्ते च अप्रतिप्राह्यद्रव्याणि च अप्रति-
प्राह्यशब्दे वक्ष्यन्ते । [“मन्वानादेशे गायत्रीति” स्मृतिः ।

अनादेश पु० न आदेशः अभावे न०त० । उपदेशाभावे ।
अनाद्य लि० न आद्यं भक्ष्यम् । अभक्ष्ये स्मृतिनिषिद्धतया
भक्षणानर्हे । “एषोऽनाद्यादनस्योक्तो व्रतानां विविधो-
विधिरिति” “ज्ञानाज्ञानकृतं कर्तृत्वं शृणुतानाद्यभक्ष्ये”
इति च मनुः । अनाद्यानि च अभक्ष्यशब्दे दर्शयिष्यन्ते ।
आद्यशून्ये अनादौ लि० ।

अनाधार लि० नास्ति आधारो यस्य । आश्रयशून्ये “अन्यत्र
नित्यद्रव्येभ्य आश्रितत्वमिहेष्यते” (भाषा०) उक्तेः न्यायमते
नित्यद्रव्यभावे, आश्रयशून्यत्वाच्च शुक्लमनाधारत्वम् “अस्य
रान्तधृते” रित्यादि या० सूत्रेण अश्वरपथ्यान्नामां सर्वेषा-
माधारत्वमीश्वरस्येति नाश्वरादौ अनाधारत्वं किन्तु ब्रह्मण
एवेति वेदान्तिनः ।

अनाष्टि लि० आ+ष्टि-क्त न०त० । अनभिभूते आधर्ष-
णरहिते “देवतोरनाष्टिः शिवासव” इति अर्थ० ६, २, २ ।
अनाष्टि लि० न आष्टिः पराभूतः । अपरिभूते “मही न
आयस्यनाष्टि” इति ऋ० ७, १५, १४, । वार्यमना-
ष्टि रक्षसिना, ऋ० ८, २२, १८ ।